

Sygn. akt II Cz 243/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Aurelia Pietrzak

SSO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa K. S., L. K., S. S., J. K., Z. S.

przeciwko M. K., P. S., S. K.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym

na skutek zażalenia powodów

od zarządzenia Przewodniczącego I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy o zwrocie pozwu

z dnia 12.01.2015 roku, sygn. akt IC 1376/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 243/15

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12.01.2015 roku SSR M. O. w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Bydgoszczy zwrócił pozew K. S., L. K., S. S., J. K., Z. S. przeciwko M. K., P. S. i S. K. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, wskazując w uzasadnieniu, iż postanowieniem z dnia 03.11.2014 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 9315 zł zgodnie z wartością przedmiotu sporu podaną w sprawie I C 1438/08 dotyczącą analogicznego stanu faktycznego. W związku z powyższym zarządzeniem powodowie zostali wezwani do uiszczenia kwoty 466 zł tytułem opłaty od pozwu w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu. Zarządzenie powyższe doręczono powodom w dniu 17.11.2014 roku. Powodowie nie uiszcili jednak opłaty od pozwu w prawidłowej wysokości do dnia 24.11.2014 roku.

Zgodnie z art. 130 § 2 kpc wobec nieopłacenia pozwu zarządzono jego zwrot.

Zażalenie na to postanowienie złożyli powodowie zarzucając omyłki pisarskie w zarządzeniu dotyczące oznaczenia przedmiotu sprawy jako sprawy o zapłatę i braku słowa „nie” w zdaniu dotyczącym opłacenia opłaty od pozwu. Jednocześnie powodowie potwierdzili, iż nie uiszcili opłaty w niniejszej sprawie po wezwaniu bowiem wcześniej w dniu 14.11.2014 roku otrzymali wezwanie do uiszczenia opłaty w wysokości 666 zł w sprawie I C 2180/14 dotyczącej łącznie

wznowienia postępowań w sprawach I C 1438/08 i I C 1537/11 na wniosek z dnia 26.06.2014 roku. Wpłaty w sprawie I C 2180/14 powodowie dokonali niezwłocznie w dniu 15.11.2015 roku, wobec czego uznali, iż nie było powodów do opłacania drugiej opłaty w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za bezzasadne. Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone w zaskarżonym zarządzeniu. Powodowie w istocie w swoim zażaleniu nie kwestionują prawidłowości zaskarżonego zarządzenia i potwierdzają, iż nie opłacili w nakazanym terminie opłaty od pozwu a także. Przeciwnie potwierdzają wprost, iż opłaty nie zapłacili z uwagi na uiszczenie opłaty od skargi o wznowienie wcześniej rozpoznawanych spraw dotyczących tego samego przedmiotu.

Oznacza to, że pozew jako nieopłacony podlegał zwrotowi, a wydane w dniu 12.01.2015 roku zarządzenie jest prawidłowe.

Powodowie sami uznali, że nie muszą uiszczać opłaty od pozwu w niniejszej sprawie skoro opłacili skargę o wznowienie spraw wcześniej rozpoznawanych a dotyczących tego samego żądania. Powodowie nie cofnęli jednak pozwu wniesionego w dniu 29.04.2014 roku, co oznacza, iż Sąd miał obowiązek wydać zaskarżone zarządzenie. Przedmioty postępowań w niniejszej sprawie i w sprawach objętych skargą o wznowienie postępowań były wprawdzie identyczne ale żądania są różne, w jednej chodzi o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem w drugiej o zbadanie zasadności skargi o wznowienie postępowań prawomocnie zakończonych. Oba pisma podlegają zatem osobnym opłatom. Oczywiście jest, że wnoszenie pozwu o uzgodnienie treści księgi wieczystej i jednocześnie składanie skargi o wznowienie postępowań dotyczących tego samego żądania jest niezasadne, jednak to powodowie tak zdecydowali a Sąd Rejonowy był związany tymi żądaniami i zarówno skardze o wznowienie jak i pozwowi o ustalenie musiał nadać stosowny bieg procesowy. Rezygnacja z uiszczenia opłaty od pozwu w sprawie IC 1376/14 oznacza faktyczną rezygnację z jej popierania przez powodów ale nie jest równoznaczne – jak w/w z cofnięciem pozwu – wobec czego pozew jako nieopłacony podlegał zwrotowi.

Rzeczywiście w zaskarżonym zarządzeniu doszło do oczywistych omyłek pisarskich o jakich mowa w zażaleniu, jednak omyłki te nie miały wpływu na treść zaskarżonego zarządzenia, które z w/w względów należy uznać za prawidłowe.

Dlatego też Sąd Okręgowy na mocy art. 397 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 385 kpc zażalenie oddalił jako bezzasadne.